

Arne Melchior (CD):

Det var med nogen ulyst, at jeg følte mig tvunget til at stille ministeren et noget intrikat spørgsmål, når han nu skulle debutere i spørgetiden, men jeg er betydeligt skuffet over det svar, jeg har fået, idet ministeren altså helt afviser at gå ind på selve den sag, jeg henviser til såvel i spørgsmål som i begrundelse.

Jeg må derfor uddybende spørge ministeren, om de danske myndigheder, ambassade og politi, kendte den pågældende visumansøgers generalieblad, da visum blev udstedt? Det må jeg allerførst have et svar på, før jeg kan uddybe nærmere.

Jeg vil så citere fra det brev, som statsministeren har sendt hr. Poul Schlüter, og som justitsministeren selv henviste til, en højst besynderlig sætning, hvori statsministeren til slut siger, at regeringen finder det rigtigt i sådanne tilfælde at give ytringsfriheden så vide rammer, at vi ikke modsætter os indrejse i Danmark af personer, der skal deltage i lovlige aktiviteter i Danmark.

Det er altså en henvisning til grundlovens ytringsfrihedsparagraf, og det er § 77, der meget kategorisk siger: »Enhver er berettiget til på tryk, i skrift og tale« osv. at gøre rede for sine synspunkter. Dette »enhver« kan vel kun tage sigte på i Danmark befindtlige personer og kan vel ikke give folk, der søger visum til Danmark, ret til at indrejse her for at give udtryk for deres meninger i henhold til en dansk grundlovsbestemmelse.

Pikant bliver sagen, når man også kigger på den næste paragraf i grundloven, nemlig § 78, stk. 2, der siger: »Foreninger, der virker ved eller søger at nå deres mål ved vold, anstiftelse af vold eller lignende strafbar påvirkning af anderledes tænkende, bliver at opløse ved dom.«

Der kan ikke være tvivl om, at denne person, som ganske vist ikke danner en forening, men er medlem af en forening og har udøvet betydelige aktiviteter på denne forenings vegne, falder ind under denne § 78, stk. 2, og blandt mange muligheder skal jeg nøjes med – og her skal jeg slutte, hr. formand – at henvise til udtalelser, som den pågældende person selv har fremsat; efter ens pressereferater har han her i landet på en pressekonference sagt, at han godkender PLOs mord på den muhamedanske religiøse

leder i Gaza, fordi denne har sagt god for fredsftalen mellem Ægypten og Israel. Alttså: to Danmark venligtsindede lande indgår en fredsftale, deres statschefer får Nobels fredspris for den, og så bliver det forsvaret, at man myrder en person, som i ord har sagt god for denne traktat.

Nathalie Lind (V):

Så vidt jeg opfattede det, svarede justitsministeren noget i retning af, at man foretog en vurdering, og hvis der var grund til at antage, at der var betænkeligheder, så gav man udtryk herfor. Det var det indtryk, jeg fik af ministerens svar.

Jeg vil gerne stille det tillægsspørgsmål: har ministeren eller har politiet givet tilladelse til eller accept af, at den pågældende har fået visum her til landet?

Det, der gør mig urolig, er, at jeg står med et udklip fra Berlingske Tidende fra den 11. november 1979 – som jeg går ud fra at ministeren også er bekendt med – hvor den pågældende udtaler, at han aldrig har dræbt nogen, ikke engang en kat, uden af politiske grunde. Jeg vil gerne have at vide, om ministerens vurdering af disse oplysninger, der altså kommer efter, at der er givet visum, ikke fører til, at ministeren i et tilsvarende tilfælde ville fraråde, at der blev givet visum. Nu siges der vel her, at man dræber ikke her i landet, det gør man kun hjemme. Men hvilken garanti har vi for dette?

Anne Grete Holmsgård (VS):

Er justitsministeren enig i, at der ligger en trussel mod ytringsfriheden i hr. Arne Melchiors spørgsmål samt i hans begrundelse for dette?

Til trods for at hr. Arne Melchiors parti aldrig undgår en eneste lejlighed til at angribe ytringsfriheden – jeg behøver blot at henvise til valgkampen – stiller samme hr. Arne Melchior sig nu lammefromt op som forsvarer af den selv samme ytringsfrihed ...

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Et spørgsmål må ikke udvikle sig til en diskussion mellem spørgerne.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Jeg må have lov til at begrunde, hvorfor jeg stillede mit tillægsspørgsmål.